

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 06/61449 en 06/10384 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 19 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 februari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 22 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 juli 2007, verzonden op 23 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

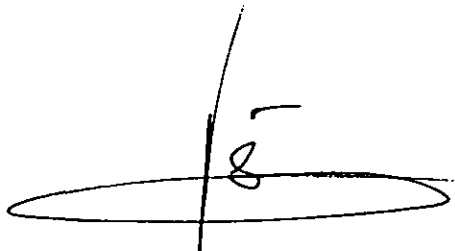
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2007

348-553.

Verzonden: 26 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 06 / 61449 (beroep)
AWB 06 / 10384 (voorlopige voorziening)

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 19 juli 2007**

in de zaak van:

geboren op _____ van Ghanese nationaliteit,
eiser / verzoeker,
verder te noemen eiser,
gemachtigde: mr. I.M. Hagg, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Bijvank, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 6 september 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel medische behandeling. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 13 februari 2006 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 27 februari 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 22 november 2006 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 18 december 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Eiser heeft op 27 februari 2006 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt het besluit te schorsen totdat verweerder op het bezwaar heeft beslist. De rechtbank vat dit verzoek thans op als een verzoek verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 7 juni 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 06 / 61449 (beroep)
AWB 06 / 10384 (voorlopige voorziening)

2

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten.
Eiser heeft op 8 november 2001 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel medische behandeling. Bij besluit van 20 december 2001 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit op 4 januari 2002 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 29 april 2004 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 10 mei 2004 ingesteld. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 27 oktober 2004 (AWB 04/21716) is het beroep ongegrond verklaard.
- 2.3 Verweerder heeft de aan de onderhavige procedure ten grondslag liggende aanvraag afgewezen omdat eiser niet in het bezit is van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) en niet voor vrijstelling daarvan in aanmerking komt. Blijkens de nota van het Bureau Medische Advisering (BMA) van 26 januari 2006 lijdt eiser aan klachten van psychische aard waarvoor hij wordt behandeld. Het uitblijven van behandeling daarvan zal niet leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn. Gezien zijn huidige medische situatie is hij in staat om met gangbare vervoermiddelen te reizen. Niet is gebleken dat Nederland het aangewezen land is voor behandeling.
- 2.4 Eiser heeft daar het volgende – samengevat – tegenin gebracht. Eiser is slachtoffer van de Bijlmer-ramp en wordt thans hier te lande behandeld door een psychiater wegens Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS). Daarnaast verkrijgt hij mantelzorg. Behandeling van een PTSS dient te geschieden op de plek waar het trauma is opgelopen. Verweerder kan niet gevolgd worden in zijn standpunt dat eiser zijn behandeling op dezelfde wijze zou kunnen ondergaan in Ghana. Wanneer de juiste behandeling achterwege wordt gelaten is wel degelijk sprake van een medische noodsituatie. Voorts ontbreekt mantelzorg in Ghana. Er kan in dit geval sprake zijn van schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.5 Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. De rechtbank beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moet worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten en omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.

zaaknummer: AWB 06 / 61449 (beroep)

AWB 06 / 10384 (voorlopige voorziening)

3

-
- 2.6 Nu bij besluit van 20 december 2001 door verweerder reeds is besloten op een aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning voor medische behandeling, welk doel ook de onderhavige aanvraag beoogt, is er sprake van een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb. De rechtbank dient de vraag te beantwoorden of eiser aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb ten grondslag heeft gelegd. Daarbij gaat het om nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten opzichte van het eerdere afwijzende besluit.
- 2.7 Ter onderbouwing van de onderhavige aanvraag heeft eiser gesteld dat hij, anders dan ten tijde van het eerdere afwijzende besluit, thans onder behandeling staat wegens PTSS. Eiser heeft ter onderbouwing daarvan een verklaring overgelegd van 18 augustus 2005 van E. Lamptey, Sociaal Psychiatrisch Verpleegkundige, en E. Döderlein de Win, Psychiater. Dit stuk dateert van na het tijdstip waarop het oorspronkelijke besluit op de eerste aanvraag onherroepelijk is geworden door de ongegrondverklaring van eisers beroep daartegen op 27 oktober 2004. Gelet op de aard en de inhoud van dit stuk is niet op voorhand uitgesloten dat het kan afdoen aan het oorspronkelijke besluit. Om die reden is sprake van nieuwe feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb en was verweerder gehouden deze te betrekken bij de beoordeling van de herhaalde aanvraag.
- 2.8 Naar het oordeel van de rechtbank kon verweerder in het bestreden besluit, in weerwil van dit nieuwe feit, tot de conclusie komen dat eiser nog immer geen aanspraak kan maken op een verblijfsvergunning regulier voor "medische behandeling". Het navolgende is hiertoe redengevend.
- 2.9 Naar aanleiding van de hierboven genoemde medische verklaring van 18 augustus 2005 heeft verweerder het BMA verzocht een medisch onderzoek te verrichten, waarvan de resultaten zijn neergelegd in de nota van 26 januari 2006.
- 2.10 Uit de nota van het BMA blijkt onder meer het volgende. Eiser lijdt aan PTSS, welke is ontstaan na de vliegcrash in de Bijlmer in 1992. Voor deze klachten wordt hij behandeld. De behandeling bestaat uit psycho-educatie en steunende, structurerende gesprekken. Voorts krijgt hij medicatie. Deze behandeling zal nog enige jaren in beslag nemen. Het ziektebeeld PTSS is een veelvoorkomend ziektebeeld in het land van herkomst van eiser. Er zijn goede psychiaters die het ziektebeeld kunnen diagnosticeren en een therapie kunnen starten, er is echter geen psychiater die daar speciaal in is geschoold. Antidepressiva en antipsychotica zijn verkrijgbaar via de apotheken van de Teaching Hospitals of apotheken in de stad. Een specifieke behandeling is in het land van herkomst niet mogelijk. Indien behandeling achterwege zal blijven, zal er geen medische noodsituatie op korte termijn ontstaan. Gezien de huidige medische inzichten is eiser in staat te reizen met de gangbare vervoermiddelen.
- 2.11 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) kan een rapport van het BMA worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij zijn besluitvorming in beginsel van zo een advies uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

zaaknummer: AWB 06 / 61449 (beroep)
AWB 06 / 10384 (voorlopige voorziening)

4

- 2.12 Blijkens de BMA-nota, zoals uiteen gezet in rechtsoverweging 2.10, zal er geen medische noodsituatie op korte termijn ontstaan indien de behandeling van de PTSS klachten achterwege zal blijven. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser met de medische verklaring van 18 augustus 2005 geen feiten of omstandigheden aangevoerd die concrete aanknopingspunten opleveren voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de BMA-nota. De beroepsgrond faalt mitsdien.
- 2.13 Met betrekking tot het beroep op artikel 3 EVRM overweegt de rechtbank als volgt. Uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon kan onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, leiden tot een schending van artikel 3 EVRM. Nu gelet op de BMA-nota behandeling in het land van herkomst mogelijk is en eiser niet heeft aangetoond dat bij het achterwege laten van de thans ondergane specifieke behandeling een medische noodsituatie zal ontstaan, biedt hetgeen eiser heeft aangevoerd met betrekking tot zijn gezondheidssituatie geen aanknopingspunten voor het oordeel dat zijn uitzetting een schending van artikel 3 EVRM met zich mee brengt. De beroepsgrond faalt.
- 2.14 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.15 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.16 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.C.C. van de Schepop, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 19 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.L.L. van den Akker, griffier.

zaaknummer: AWB 06 / 61449 (beroep)
AWB 06 / 10384 (voorlopige voorziening)

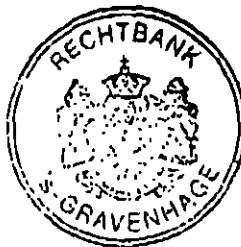
5

Afschrift verzonden op:

23 JULI 2007

Coll: *RB***Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor oorsluitend afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Hagg & Van Koesveld
advocaten

Mevr. mr. I.M. Hagg
Mevr. mr. J. van Koesveld
Mevr. mr. F. Kiliç

Secretariaat
Mevr. N. Nanne

Per Falk Courier en per fax: 070 - 365 13 80
Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Datum: 20 augustus 2007
Betreft: / hoger beroep
Ons kenmerk: 0745513/IH/MB
Uw kenmerk:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VZ
BEHANDELD: DD	PAR

3965-A

HOGER BEROEP

Edelachtbaar College,

Namens geboren op en van de Ghanese nationaliteit,
wonende te te dezer zake domicilie kiezende te 1016 DK Amsterdam aan de
Westermarkt 2a, ten kantore van de advocaat en procureur mr. I.M. Hagg, die te dezer zake
tot zijn gemachtigde wordt gesteld, en als zodanig voor hem zal optreden, zulks met het
recht van substitutie, u derhalve mededelend dat ondergetekende, daartoe bepaaldelijk
gevolmachtigd door Francis Amos voornoemd;

Hoger Beroep instelt tegen de uitspraak d.d. 19 juli 2007, verzonden op 23 juli 2007, van
de enkelvoudige kamer Vreemdelingenzaken van de Rechtbank 's-Gravenhage,
zittingsplaats Haarlem, met registratienummer AWB 06/61449, waarbij het beroepschrift

d.d. 18 december 2006, welke gericht was tegen de beschikking van verweerder d.d. 22 november 2006, ongegrond was verklaard.

Grief I

In de beschikking van 19 juli 2007 is de Rechtbank volledig voorbijgegaan aan hetgeen door appellant niet alleen in beroep, echter ook reeds in de gehele procedure naar voren is gebracht, met betrekking tot het gegeven dat appellant reeds eerder een aanvraag procedure voor verblijf op basis van medische redenen in Nederland heeft doorlopen en dat deze aanvraag enkel en alleen is afgewezen op het feit dat de PTSS behandeling in Nederland nog niet was gestart. Ook toen was al duidelijk dat de behandeling van de Bijlmerramp in Nederland diende plaats te vinden daar een PTSS behandeling resultaat heeft daar waar de ramp zich heeft voltrokken. In de eerdere periode wilde de behandelaars echter pas op het moment dat zekerheid was verkregen met betrekking tot de verblijfsstatus de behandeling beginnen. Toen echter bleek dat de verblijfsvergunning niet kon worden afgegeven omdat de behandeling nog niet was begonnen, is besloten deze cirkel te doorbreken en is ondanks dat de verblijfsstatus nog onzeker was toch begonnen met de PTSS behandeling.

Dit mede daar in eerste instantie alleen de aanvraag was afgewezen op basis van het feit dat er nog geen PTSS behandeling plaatsvond en dus het vertrouwen was gewekt dat op het moment dat er wel een behandeling zou worden gestart, dit zou leiden tot afgifte van de verblijfsvergunning. Door vervolgens ook niet over te gaan tot afgifte van een verblijfsvergunning na aanvang van de PTSS behandeling heeft verweerder dan ook in strijd gehandeld met het standpunt dat hij in een eerdere procedure heeft ingenomen. Dit gegeven is door appellant in het beroepsschrift en in de bezwaarprocedure reeds naar voren gebracht, echter de Rechtbank is hier volledig aan voorbij gegaan terwijl dit aspect toch duidelijk aangemerkt kan worden als handelen in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en meer in het bijzonder het vertrouwensbeginsel.

Dan wel had gezien het feit dat het ziektebeeld is ontstaan op basis van een ramp welke zich in Nederland heeft voltrokken een afweging op basis van 4:84 Awb dienen plaats te vinden.

Grief II

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.11 overwogen:

"Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) kan een rapport van het BMA worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van dienst bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij zijn besluitvorming in beginsel van zo een advies uitgaan, ten zij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan."

Naast de in de beschikking van de Rechtbank genoemde verklaring van de behandelaars van 18 augustus 2005 is reeds in de bezwaarprocedure meerdere malen aangegeven dat onderbreking van behandeling wel degelijk verregaande gevolgen zou kunnen hebben. Daarnaast is er ook in de BMA-rapportage komen vast te staan dat er wel goede psychiaters zijn die het ziektebeeld kunnen diagnosticeren en een therapie kunnen starten, echter dat er geen psychiater is die daar speciaal in is geschoold. Met betrekking tot een post traumatisch stress syndroom kan worden gesteld dat hulp met name is gericht op gebeurtenissen die het syndroom hebben veroorzaakt, in casu de Bijlmerramp. Het mag dan ook duidelijk zijn dat de hulp zoals die in Nederland wordt geboden in Ghana niet voorhanden is. Daarnaast wordt alleen in de BMA-rapportage gesteld dat er geen sprake is van een acute medische noodsituatie op het moment dat er op korte termijn geen behandeling voorhanden is. A contrario kan worden geredeneerd dat er wel sprake is van een medische noodsituatie

wanneer er gedurende een langere periode geen adequate hulp voorhanden is. Het geen ook uit de verklaringen blijkt zoals door de behandelaars lopende de procedure zijn overlegd.

Daarbij komt dat op 25 mei 2007 zowel aan de Rechtbank als aan verweerder nog een verklaring is verzonden van de behandelend arts. Deze verklaring moet worden gezien in het verlengde van hetgeen door appellant in de gehele procedure naar voren is gebracht en kan dan ook worden aangemerkt als een nader bewijs op een eerder ingenomen stelling. In de eerder overlegde verklaring van 18 augustus 2005 wordt ook reeds gesteld dat wil men de PTSS klachten adequaat kunnen behandelen, het gewenst is dat de behandeling plaatsvindt op de plaats waar de traumatische ervaring is ontstaan. Hieruit volgt dat er geen adequate behandeling mogelijk is in het land van herkomst. Ook in de BMA-rapportage zelf wordt gerefereerd aan het schrijven van het AMC de Meren d.d. 1 december 2005 waarin ook al wordt aangegeven dat terugkeren van appellant naar Ghana demoraliserend kan zijn en ernstige psychische gevolgen kan hebben.

In casu had dan ook geconcludeerd dienen te worden dat er wel degelijk concrete aanknopingspunten waren voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de BMA-rapportage dan wel aan de interpretatie hiervan door verweerder.

Grief III

Ten onrechte overweegt de Rechtbank met betrekking tot het beroep op artikel 3 EVRM:

"Nu gelet op de BMA-nota behandeling in het land van herkomst mogelijk is en eiser niet heeft aangetoond dat bij het achterwege laten van de thans ondergane specifieke behandeling een medische noodsituatie zal ontstaan, biedt hetgeen eiser heeft aangevoerd met betrekking tot zijn gezondheidssituatie geen

aanknopingspunten voor het oordeel dat zijn uitzetting een schending van artikel 3 EVRM met zich mee brengt. "

Ook met betrekking tot deze overweging gaat de Rechtbank voorbij aan verklaringen zoals door appellant in deze procedure zijn overlegd. Daarbij dient in deze te worden gesteld dat door appellant in de gehele procedure naar voren is gebracht dat er geen opvang voor hem in Ghana is. Ook aan deze beroepsgrond is de Rechtbank volledig voorbijgegaan. Terwijl deze beroepsgrond met name met betrekking tot een afweging op basis van artikel 3 EVRM in deze van groot belang is. In dit kader kan worden verwezen naar een uitspraak van het EHRM van 23 januari 2003 (JV2004/126, vs. NL). Uit het arrest van het EHRM tegen Nederland van 23 januari 2003 kan namelijk worden afgeleid dat de door het EHRM gehanteerde maatstaf, om te bepalen of in geval van voorgenomen verwijdering van een ernstig zieke uit Nederland sprake kan zijn van schending van artikel 3 EVRM, tweeledig en alternatief is. Namelijk, er dient sprake te zijn van ofwel een vergevorderde of terminale fase van de ziekte, ofwel degene die aan de ziekte leidt heeft geen vooruitzicht op medische zorg of ondersteuning door familieleden in het land herkomst. Appellant stelt zich in deze op het standpunt dat het arrest wel degelijk ruimte laat voor de opvatting dat er ook sprake kan zijn van schending van artikel 3 EVRM indien één van deze situaties zich voordoet. Het betreft hier namelijk alternatieve criteria in plaats van cumulatieve criteria. De uitspraak van de Hof is hierin volstrekt helder. Feit is dat er geen opvang is Ghana welke gezien het ziektebeeld wel noodzakelijk is echter dat deze mantelzorg wel voorhanden is in Nederland zoals uit de verklaring blijkt die door appellant in de beroepsprocedure is overlegd.

Door aan de hierboven genoemde aspecten voorbij te gaan heeft de Rechtbank niet, of althans niet voldoende gemotiveerd beslist over de door appellant aangevoerde gronden en heeft de Rechtbank uitspraak gedaan in strijd met 8:69 althans 8:77 van de AWB.

REDENEN WAAROM:

appellant zich wendt tot de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met het eerbiedig verzoek tot:

- I. Gegrond verklaring van het namens appellant ingestelde hogere beroepschrift;
- II. Vernietiging van de uitspraak van de Rechtbank Haarlem d.d. 19 juli 2007, verzonden op 23 juli 2007, met registratienummer AWB 06/61449;
- III. Veroordeling van de Staat in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten voor rechtsbijstand, alsmede in de kosten van de rechtbankprocedures.

Hoogachtend,

mr. J.M. Hagg
Bepaaldelijk gevolmachtigde

Bijlage:

- Beschikking Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem d.d. 19 juli 2007;
- Medische verklaring d.d. 24 mei 2007;

- Faxreport d.d. 25 mei 2007 waaruit blijkt dat de stukken tijdig naar de Rechtbank zijn verzonden;
- Verklaring d.d. 27 mei 2007 waaruit blijkt dat de betreffende personen de dagelijkse zorg voor appellant op zich hebben genomen;
- Schrijven d.d. 31 mei 2007 waarbij dit schrijven aan de Rechtbank wordt overlegd.